

DİKSİN MƏ

Doğulduğum gündən bəri həyat üzümə gülmür, həyat üstümə üstümə gəlir. Kasıb bir ailədə doğulmaq, intellektual cəhətdən geridə qalmış bir ölkənin məktəbində oxumaq, kodlaşdırma ilə özünə peşə seçmək naminə universitetdə oxumaq və peşə öyrənmək əvəzinə imtahanlara hazırlaşmaqla keçən 4 illik hədəyə getmiş bir ömür. 24 yaşım var amma heçnəyə nail olmamışam bu həyatda. Ölməyimin və yaşamağımın heç bir fərqi yoxdur. Təsadüf nəticəsində anadan olmuşam və yəqin ki, təsadüf nəticəsində də öləcəm. Nə cənnətə gedəcəm, nə də ki cəhənnəmə. Gedəcəyim yer bəllidir, torpağın altı. Uşaqlıqdan bizə hər şeyə görə allaha şükür və dua etməyi öyrədiblər. Amma həyatda necə uğur qazanmaq olar onu öyrətməyiblər. Məncə ətrafımda bunun formulunu bilən insan da yoxdur. Olsaydı uğurlu olardı, mən də ona baxıb öyrənərdim. Bura mənə özünə çəkən bir bataqlığa oxşayır. Burdan necə qurtulacağımı isə bilmirəm. Onu bilirəm ki, əgər övladım olacaqsam, bu cəmiyyətdə bu mühitdə göz açacaqsam o da babamın babasının, babamın atasının, babamın, atamın və mənim taleyimi yaşayacaqdır. Məktəbdə əmək müəllimim deyərdi ki, təmizlənmək istəyirsənsə, ilk öncə bataqlıqdan çıxmalısan, yoxsa təmizlənməyinin heç bir faydası yoxdur.

Mənim və ətrafımdakıların həyatı proqramlanmış bir sistem kimi davam edir. Anadan olurlar, bağçaya gedirlər, məktəbə gedirlər, universitetə qəbul olur, oxuyurlar və sonra hərbi xidmətə yollanırlar. Beləcə 23 il keçir. Bu 23 illik proqramlanmış insan həyatıdır. Bəlkədə 25 yaşında təsadüf nəticəsində ya avtomobil qəzasında, və ya dəm qazından, və ya hər hansı yüksək tikilinin yanından keçərkən başına bir daş düşərək, ya da ki, yanğın, zəlzələ zamanı öləcəksən və sən sadəcə bitki kimi nəfəs alıb nəfəs verən bir canlısan deməkdir bu.

Bəlkədə oksigen alıb karbon verməyin 25 il deyil 70 il oldu. Amma yenə də proqramlanmış şəkildə həyatına davam edəcəksən. Bir iş tapacaqsan borca xərcə girib bir ev alacaqsan, sonra yenə borc götürüb toyunu edəcəksən, evlənəcəksən və elə bir qız ilə evlənəcəksən ki, o da işləsin ki, bəlkədə bitməyən tələbatlarını öz ödəyəcəksən. Toyundan qalan pul ilə borcunun bir qismini ödəyəcəksən, digər qismini isə şəxsiyyətini və xarakterini itirmək naminə belə olsa işdə qalmaq üçün qul kimi işləyəcəksən və yaltaqlıq, rüşvətخورluq, nadürüstlük, yalançılıq və fırlıdaqçılıq kimi “keyfiyyətlərə” yiyələnəcəksən. Nə qədər ki belə “keyfiyyətlərin” artacaq karyeran daha uğurlu alınacaq. Beləcə 35 yaşına çatacaqsan. Sonra övladların olacaq, bu dəfə daha canla başla işləyəcəksən

ki, çatdıra biləsən, uşaqlar böyüyəcək, onları oxutdurassan, evləndirəssən və görəcəksən ki artıq 60 yaşın var və 3 ilə təqaüdə çıxacaqsan. Bundan sonra isə artıq təqaüdünü itirmiş olduğun sağlamlığını bərpa etmək üçün xərcləyəcəksən. Həyatdan onsuzda ala bilmədiyini zövqün nə olduğunu belə anlamayacaqsan. Nəfəs ala bilsən 63-70 yaş arası yaşayacaq və öləcəksən. Sənin ölməyin isə övladların üçün yeni bir iş açacaq, onlar gərək sənin meyidini yudurdalar, sənə qəbiristanlıqda yer alar, qəbir və baş daşı alar, fəhlələrin pulunu verələr, sənə ehsan verə və yas mərasimlərini keçirələr və bu o deməkdir ki, onlar bir il sənin meyidin üçün işləyəcəklər. Hə, bəlkə onda bu həyatdan canın qutardı. Amma mənəcə sevinməyin, canınız hələ qutarmayıb. Sizin DNT-niz, genləriniz yaşayır və bütün bunları hələdə yaşayırlar və yaşayacaqlar. Çünki heçlik deyilən bir şey yoxdur və daima varlıq vardır. Heçlik sadəcə varlıq olduğu üçün vardır. Yəni heçliyin özü də varlığın bir formasıdır. Uzun sözün qıssası türkün məsəli “hapı yutmuşsun”. Azad ola bilərsən, amma azad yaşaya bilməssən. Bunlar bu kapitalizm sistemində yeganə ödənişsiz “konsultasiyadır”. İstəyərsən qəbul edərsən, istərsən qəbul etməzsən. Amma həyat davam edir.

Mənəcə heyvanlar insanlardan daha xoşbəxt dirlər. Çünki onların xoşbəxtlik və bədbəxtlik kimi anlayışları yoxdur. Onlar həyata insanlardan fərqli olaraq real baxırlar. Güclülər və uyğunlaşanlar sağ qalırlar. Onlar məğlub olduqda bunu tanrının işi hesab etmirlər və ya qalib gəldikdə tanrıya şükr etmirlər. Onlar tanrının var olub olmamasını belə xəyallarına gətirmirlər. Çünki onlar xəyal qurmurlar. Onlar odun qabağında əyilib qalxmırlar, cansız bütllərlə danışmırlar, başqa heyvanlara səcdə etmirlər, inək müqəddəsdir deyə ac qalmırlar və ya sadəcə bitki yeməklə vegeteryan olurlar. İndi fikirləşirəm ki, görəsən ağıllı varlıq deyəndə nə nəzərdə tutulur? Mənəcə tarix kitablarında düz tərif veriblər- “homo sapiyens-ağıllı insan” danışan yəni nitq qabiliyyətinə sahib olan insana deyilir. Bu “homo sapiyensi” “homo habilesdən-bacarıqlı insandan” fərqləndirən əsas xüsusiyyətdir. Bundan belə nəticəyə gəlmək olar ki, bu milyonlarla il ərzində insanlar yalnız əmək alətlərindən istifadə etmək bacarığına və nitq qabiliyyətinə sahib olmaqla heyvanlardan fərqlənməyə başlamışlar.

Uzun sözün qıssası, gözünün qabağında olan dünyanı tanımayan, lakin ölümdən sonrakı dünyadan görüb gəlmiş kimi danışan, bu dünyanın gözəlliklərindən bixəbər, lakin heç vaxt olmadığı cənnətin gözəlliklərindən danışan, dünyada mövcud olan ölkələrin və əhalinin sayını bilməməsinə baxmayaraq, ölümdən

sonrakı dünyada cənnətin neçə qapısının olduğunu,mələklərin,hürilərin və qılmanların sayını bilən insanlara yardım edin,onları yuxudan oyadin.Oyadin ki,sayımız artsın,gücümüzü birləşdirək ki,sağ qala bilək,yoxsa yuxuda ölüb gedəcəyik heç xəbərimiz də olmayacaq. Oyanın !!! Oyanın ki yaşayaq !!! Yatmayın !!! Ayılın !!!

ARDI VAR ...